

Ορθονομία

Ηλίας Λαζαρίδης

Με ευγνωμοσύνη, στους γονείς μου
Νικόλαο Λαζαρίδη και Ειρήνη Λαζαρίδου γένους
Γρηγοριάδη.

Copyright © Ηλίας Λαζαρίδης

Έκδοση: 2014 (2014-08-27 προέκδοση)

ISBN: 978-960-93-6315-0

Κεντρική Διάθεση: info@lazaridis.com

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	1
Μετατροπή.....	3
Η Κατάσταση.....	4
Η Ευθύνη της Αλλαγής.....	5
Η Αλλαγή μέσω Ανατροπής.....	6
Η Αλλαγή μέσω Μετατροπής.....	7
Η Γενική Μετατροπή.....	8
Οι Παράγοντες της Μετατροπής.....	9
Άτομα και Ενέργεια.....	9
Λογισμός και Μυαλά.....	10
Τεχνολογία και Μεθοδολογία.....	11
Προδιαγραφές για Προτάσεις.....	11
Επιλυτική Δημοσιογραφία.....	13
Ατομική Άσκηση.....	14
Βασικά Στοιχεία.....	14
Επίλυση και Επίκριση.....	15
Ομαδική Άσκηση.....	17
Άνοιγμα Εαυτού.....	18
Όρια και Μεθοδολογία.....	19
Νομιογραφία.....	21
Το «Νόμιο».....	22
Βασική Διαδικασία.....	23
Κανόνες και Νόμοι.....	23
Διαδικασία Γενίκευσης.....	24
Ανίχνευση.....	25
Οι Αόριστοι.....	25
Αυθεντικά Αμερόληπτοι.....	26
Διαδικασίες Ανίχνευσης.....	28
Οικονομικά - Πόροι και Διαχείριση.....	30

Περιεχόμενα

Νομιογραφία

Ο Άνθρωπος, μια «Κοινωνία».....	31
Η Εποπτεία του Εαυτού.....	31
Η Ομιλία ως Κρυφό Όπλο.....	32
Γραφή - Μέσο της Λογικής.....	33
Επίκριση και Αντίλογος.....	34

Ορθονομία.....35

Ορισμός και Σύντομη Περιγραφή.....	36
Εισαγωγή.....	36
Εποπτεία Συστημάτων.....	38
Άτομο.....	38
Ομάδα.....	40
Νομικά Συστήματα.....	41
Ορθοποίηση.....	43
Βασικό Πλαίσιο.....	43
Ορθονόμηση.....	44
Η Ανάγκη για Ολότητα.....	44
Η Ορθοποίηση του Ατόμου.....	46
Ορθοκρατία.....	48
Ομάδα.....	49
Είσοδος στην Ομάδα.....	49
Επιλυτής Πρακτικού Επιπέδου.....	52
Επιλυτής Μαθηματικού Επιπέδου.....	53
Επιλυτής Αόριστου Επιπέδου.....	54
Ο Ρόλος του Αναλυτή.....	56
Ο Ρόλος του Γνώστη.....	56
Ο Ρόλος του Επικριτή.....	57

Περιεχόμενα

Τεχνοδομή.....	59
Εισαγωγή.....	60
Ορθόνομα Λογισμικά.....	61
Προδιαγραφές Λογισμικών.....	61
Εργοβάση.....	62
Διαφάνεια.....	64
Λεξιγένιου.....	65
Έλνομ - Γλώσσα	
Προγραμματισμού.....	66
Τεχνολυτές.....	67
Γλώσσα και Πληροφορική.....	68
Δικτυακά.....	71
Δικαίωμα Τοπικής Δικτύωσης.....	71
Δημόσια Δίκτυα.....	72
Εναλλακτικοί Τρόποι Δικτύωσης..	72
Ηλεκτρονικά.....	73
Υπάρχουσα Τεχνολογία.....	73
Νέα Τεχνολογία.....	73
Ίδρυμα.....	74
Νομοκρατία.....	75
Επίλογος.....	77

Εισαγωγή

Υπάρχει μία νέα πρόταση για την «Μετατροπή και Διακυβέρνηση των Κοινωνικών Συστημάτων». Απευθύνεται κυρίως στα άτομα που είναι απογοητευμένα από τις διάφορες ιδεολογίες και τις υπάρχουσες δράσεις. Άτομα που αναζητούν νέους τρόπους για την αντιμετώπιση της κατάστασης και της τροπής της κοινωνίας.

Πρόκειται για μία πρωτότυπη βιωματική δημιουργία, η οποία χρειάζεται ακόμα χρόνια για να εξελιχθεί, ώστε να αποκτήσει την ισχύ για την διακυβέρνηση των αυριανών κοινωνικών συστημάτων. Όμως είναι σημαντικό, ότι ήδη σήμερα, αυτήν την στιγμή, μπορεί να έχει σημαντική και διαρκή επίδραση στα κοινωνικά συστήματα.

Το πώς γίνεται αυτό, περιγράφεται με απλά λόγια μέσα σε λίγες σελίδες, οι οποίες δίνουν μια περιληπτική εικόνα για τις αναγκαίες πράξεις και κινήσεις, τις τεχνοκρατικές υποδομές, αλλά και τις διάφορες νέες έννοιες όπως «Ορθοκρατία», «Ορθονομία», «Νόμιο», «Νομοκρατία» και «Νομογραφία».

Μετατροπή

Η Έμπρακτη Μετατροπή των Τεχνοκρατικών
Κοινωνικών Συστημάτων

-

*Για τους αδύναμους που δεν μπορούν να
αμυνθούν. Για τους παγιδευμένους που δεν
μπορούν να σηκωθούν. Δώσε την μάχη σήμερα,
όσο είσαι ελεύθερος και δυνατός.*

Η Κατάσταση

Ο άνθρωπος δημιούργησε πολύπλοκα τεχνητά συστήματα και μεγάλες πολυσύνθετες κοινωνίες. Αλλοίωσε έμμεσα αλλά και άμεσα τα φυσικά συστήματα, ακόμα και το σύστημα της εξέλιξης των πλασμάτων. Κατέστρεψε και καταστρέφει όλο και περισσότερο το περιβάλλον στο οποίο ζει.

Τα κορυφαία επίτευγμάτα του ανθρώπινου πολιτισμού, τα πολιτικά και τα νομικά συστήματα, είναι στην τελική ανίκανα να μετριάσουν τα αρνητικά στοιχεία των ανθρώπων, όπως την απληστία και την βαρβαρότητα.

Διδασκαλία, επιστήμες, τεχνολογία, τέχνη και άλλοι γνωστικοί ή δημιουργικοί τομείς, απέτυχαν ως σύνολο να δημιουργήσουν δίκαιες κοινωνίες άνευ πείνας, δυστυχίας και πολέμων. Απέτυχαν στο να δαμάσουν το τεράστιο χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών.

Και όμως, διδάσκοντες, καλλιτέχνες, επιστήμονες και άλλοι, δέχονται τίτλους, αξιώσεις και βραβεία.

Όλα αυτά τρέφονται από τα εκατομμύρια άτομα που είτε δεν βλέπουν, είτε εθελοτυφλούν διότι έτσι τους συμφέρει, ή διότι εξαγοράστηκαν - καθένας με την τιμή του.

Η ευθύνη για την κατάσταση είναι οπότε συλλογική, πιθανός με λίγες εξαιρέσεις, που είναι άτομα που αντικειμενικά δεν έχουν είτε επιλογή είτε επιρροή.

Η Ευθύνη της Αλλαγής

Οι γνωστικοί και δημιουργικοί κλάδοι, όπως διδασκαλία, τέχνη, επιστήμη κλπ., έχουν επιρροή στα κοινωνικά συστήματα. Η ευθύνη τους να δράσουν είναι δεδομένη.

Το ίδιο δεδομένη είναι όμως και η ευθύνη του κάθε ατόμου. Έχει την ευθύνη να δράσει, αντί να αναμένει να δράσουν οι διάφοροι κλάδοι, όπως για παράδειγμα οι καλλιτέχνες.

Υπάρχουν αρκετά άτομα που από γνήσια κίνητρα επιθυμούν να αλλάξουν κάτι. Σε αυτά τα άτομα απευθύνονται οι προτάσεις.

Η Αλλαγή μέσω Ανατροπής

Η Ανατροπή αφαιρεί το παλαιό και φέρνει το καινούργιο. Πολιτικοί μπορούν να ανατραπούν, διώχνονται και αντί αυτούς έρχονται άλλοι. Πολιτικά συστήματα μπορούν να ανατραπούν, φεύγει η δικτατορία, εισέρχεται δημοκρατία.

Όμως, ένας λαός δεν μπορεί να ανατραπεί. Αυτό θα σήμαινε να φύγουν όλοι οι πολίτες, και να έρθουν άλλοι. Το ίδιο ισχύει και για το κάθε ένα άτομο, τον κάθε «εαυτό» μας. Η ανατροπή είναι ανέφικτη, μιας και θα χρειαζόταν στην ουσία να σβήσει το μυαλό και να ξεκινήσει εκ νέου από βρεφική ηλικία.

Η Αλλαγή μέσω Μετατροπής

Η «Μετατροπή» διαχωρίζεται από την «Ανατροπή», η οποία χρειάζεται μεγαλύτερη «δράση του δρόμου», αλλά και βία, για παράδειγμα για να ανατραπεί ένα δικτατορικό καθεστώς.

Χρειάζεται επίσης δράση του δρόμου, μα σε μικρότερο βαθμό, όπως για την καταγραφή ζητημάτων ή για την εφαρμογή και εποπτεία επιλύσεων. Σε καμία περίπτωση δεν χρειάζεται βία.

Το μεγαλύτερο τμήμα της αποτελεί πνευματική εργασία, όπως η δημιουργία υποδομών, αναλύσεις, εύρεση στοιχείων, εύρεση λύσεων, εύρεση συμμετεχόντων και άλλα παρόμοια.

Σε αντίθεση με την Ανατροπή, η Μετατροπή μπορεί ακόμα και να αφήσει τους διεφθαρμένους πολιτικούς στη θέση τους, μετατρέποντας βήμα βήμα το πολιτικό σύστημα έτσι ώστε να μην μπορεί να υπάρξει διαφθορά.

Παρόμοια με το πολιτικό σύστημα, μετατρέπονται τα κοινωνικά συστήματα έτσι ώστε να μειώνεται η αρνητική επίδραση στους πολίτες, αλλά και οι δυνατότητες για έκνομες συμπεριφορές.

Η Γενική Μετατροπή

Με «Μετατροπή» εννοείται το σύνολο των ενεργειών που ασκούνται από διάφορα άτομα και διάφορες ομάδες, έχοντας έναν κοινό σκοπό, αλλά όχι έναν κοινό συντονισμό. Ο κοινός σκοπός είναι η μετατροπή των κοινωνικών συστημάτων, δηλαδή, να μετατραπούν τα υπάρχοντα άδικα και ανισόνομα σε δίκαια και ισόνομα.

Υπήρξαν διαφορετικοί **«Πολέμαρχοι» της Μετατροπής** - άνθρωποι που με όλο τους το είναι έδιναν μάχη για να μετατρέψουν τις κοινωνίες, για να αλλάξουν τον κόσμο. Μερικοί από αυτούς έγιναν γνωστοί, άλλοι παρέμειναν άγνωστοι. Κάποιοι υπέκυψαν στις πνευματικές πιέσεις και έδωσαν πρόωρο τέλος στην ζωή τους, άλλοι απλά εγκατέλειψαν την προσπάθειά τους.

Μέχρι σήμερα, δεν επιτεύχθηκε η Μετατροπή - αντιθέτως, η κατάσταση χειροτερεύει από έτος σε έτος. Όμως σε κάθε γενιά προκύπτουν μερικά άτομα τα οποία ασχολούνται πολύ έντονα με την Μετατροπή. Καλλιτέχνες, Τεχνοκράτες, Επιστήμονες, Διανοητές ή και απλοί άνθρωποι, άνευ «επίσημης κατηγορίας». Και ίσως κάποιο από αυτά τα άτομα να έχει την πρόταση που θα αποτελέσει την κρίσιμη ενίσχυση που τόσο χρειάζεται η Μετατροπή.

Οι Παράγοντες της Μετατροπής

Βασικός παράγοντας είναι τα **άτομα** που έχουν την επιθυμία και την βούληση για την μετατροπή των συστημάτων. Συλλογικά αποτελούν μια μεγάλη **ενέργεια**.

Η ενέργεια αυτή χρειάζεται να μετριάσει, να εστιαστεί και να στραφεί υπέρ της Μετατροπής. Αυτό απαιτεί **λογισμό**, ο οποίος πηγάζει κυρίως από **«μυαλά»**, δηλαδή άτομα με ξεχωριστές πνευματικές ικανότητες.

Τα μυαλά αυτά επίσης σχεδιάζουν, συναρμολογούν και υλοποιούν τις **τεχνοκρατικές υποδομές**, οι οποίες αποτελούν την τρίτη βασική ανάγκη.

Κρίσιμο σημείο είναι να βρεθεί μια **μεθοδολογία**, η οποία γίνεται η βάση για την διαχείριση όλων των παραγόντων.

Άτομα και Ενέργεια

Υπάρχουν αμέτρητα **άτομα** που επιθυμούν την Μετατροπή, και με αυτό αμέτρητη διαθέσιμη θετική ενέργεια. Η ενέργεια αυτή εναντιώνεται στην αρνητική ενέργεια των ατόμων που δεν επιθυμούν την Μετατροπή - άτομα που βγαίνουν κερδισμένα από αυτήν την κατάσταση.

Η ουδέτερη ή παθητική στάση καταλήγει και αυτή στην ουσία αρνητική, διότι μεταδίδεται και αποθαρρύνει άτομα που είναι ουσιαστικά θετικά - μειώνει δηλαδή την θετικότητα.

Λογισμός και Μυαλά

- Με «Μυαλά» εννοείται «Άτομα με αναλυτικές ικανότητες», τα οποία είναι ικανά να προσφέρουν τον αναγκαίο λογισμό, αλλά και την υλοποίηση τεχνοκρατικών υποδομών. -

Χρειάζεται «λογισμός», ο οποίος μετριάζει και εστιάζει την δράση. Ο λογισμός αυτός προέρχεται κυρίως από «μυαλά», δηλαδή άτομα με ξεχωριστές πνευματικές ικανότητες. Τα υπάρχοντα συστήματα χρησιμοποιούν τέτοια άτομα, στα οποία προσφέρουν συμφέροντα, όπως υψηλές οικονομικές αποδοχές. Μερικά άτομα παγιδεύονται άθελα στους διάφορους μηχανισμούς που επιβάλλουν τα συστήματα.

Η ανάγκη για λογισμό καταλήγει οπότε στην ανάγκη να βρεθούν τα ελάχιστα ικανά και ελεύθερα μυαλά, τα οποία δεν μπόρεσαν να δεσμευτούν από τα υπάρχοντα συστήματα. Στην συνέχεια ανιχνεύονται τα παγιδευμένα μυαλά, ώστε να απελευθερωθούν και να τεθούν σε πλαίσιο όπου μπορούν να συμβάλλουν. Εάν δεν ενεργοποιηθούν αυτά τα μυαλά, δεν μπορεί να υπάρξει Μετατροπή, μιας και αποτελείται κυρίως από πνευματική εργασία.

Τεχνολογία και Μεθοδολογία

Η ψυχική και πνευματική ενέργεια δεν επαρκεί από μόνη της. Πρόσθετα χρειάζεται μία μέθοδος, αλλά και τεχνολογικά εργαλεία. Αυτά ενισχύουν τα άτομα, μετατρέποντας την ενέργεια τους σε δύναμη, αυξάνοντας έτσι την επίδραση που έχουν.

Η μετατροπή χειρίζεται τις υποδομές που γέννησαν η σύγχρονες τεχνοκρατικές κοινωνίες, κυρίως την τεχνολογία της πληροφορικής. Οι υποδομές αυτές βλάψανε σε μεγάλο βαθμό τους πληθυσμούς, δίνοντας την βάση για την αύξηση του χάσματος ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς.

Οι κοινωνίες εξαρτώνται από τις τεχνολογίες της πληροφορικής και της δικτύωσης - πλέον δεν λειτουργούν χωρίς αυτές. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να ενισχυθεί η Μετατροπή σύντομα, όσο αυτές οι ισχυρές υποδομές είναι ακόμα διαθέσιμες.

Η ελευθερία πληροφόρησης, έκφρασης και δικτύωσης πρέπει να μετατραπεί στο να είναι βασικό κοινό αγαθό, το οποίο ανήκει στους πληθυσμούς.

Προδιαγραφές για Προτάσεις

Η κάθε πρόταση που εισάγει έναν νέο τρόπο για την ενίσχυση της Μετατροπής, περιγράφει πως

θα καλυφθούν οι βασικές ανάγκες.

Ένα σημείο μιας πρότασης είναι οπότε ο τρόπος που θα ανιχνεύονται, διακρίνονται, ενεργοποιούνται και στηρίζονται τα άτομα που θα συμβάλουν τις απαραίτητες **ψυχικές και πνευματικές ενέργειες**.

Το δεύτερο σημείο είναι ο βασικός τρόπος δράσης. Τρίτο σημείο είναι ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η λειτουργία των αναγκαίων τεχνοκρατικών υποδομών.

Τέλος χρειάζεται μια **μεθοδολογία**, η οποία είναι ιδανικά ίδια (ή έστω όμοια) για τον κάθε παράγοντα, δηλαδή ανίχνευση, τεχνοκρατικά, επίλυση κλπ.

Επιλυτική Δημοσιογραφία

Η Δημόσια Γραφή με Επικέντρωση στην Επίλυση
Ζητημάτων

-

*Σήμερα γράφουν όλο και περισσότεροι δημόσια.
Εάν αυξηθεί ο αριθμός αυτών που γράφουν με
επίκεντρο την επίλυση, η Μετατροπή παίρνει
μορφή.*

Ατομική Άσκηση

Η «Επιλυτική Δημοσιογραφία» αποτελεί μία σύντομη πρόταση για την ενίσχυση της Μετατροπής. Αφορά κυρίως τα διαδικτυακά μέσα, εφαρμόζεται όμως με παρόμοιο τρόπο και σε παραδοσιακά έντυπα μέσα ή ακόμα και στην καθημερινή ζωή.

Τα βασικά βήματα είναι για παράδειγμα η μείωση του περιγύρου, η μείωση του όγκου πληροφορίας, η αύξηση του διαθέσιμου χρόνου και φυσικά η εύρεση και η συνεργασία με άτομα που έχουν παρόμοιο ενδιαφέρον για την επίλυση ζητημάτων.

Βασικά Στοιχεία

Ο επώνυμος λογαριασμός σε συστήματα δικτύωσης αντιπροσωπεύει και προβάλλει το άτομο.

Το άτομο που γράφει επιλυτικά, εστιάζει την ενέργεια του με σοβαρότητα στα ουσιώδη.

Δημιουργεί κάποια βασικά κριτήρια για τις επαφές του, αποφεύγοντας την ενασχόληση με αυτές που δεν τα τηρούν. Γνωρίζει πως είναι ανούσιο να συμμετέχει σε μία ομάδα, μόνο και μόνο επειδή ταυτίζεται με τον τίτλο.

Μειώνει την αναπαραγωγή ή δημιουργία πληροφορίας και προπάντων ανούσιων

πληροφοριών. Εξακριβώνει μια πληροφορία, βρίσκοντας την αυθεντική πηγή της. Εάν δεν μπει σε αυτόν τον κόπο, δεν δημοσιεύει πληροφορία - όσο σοβαρή και να δείχνει.

Αποφεύγει με κάθε τρόπο να «φακελώνει» τον εαυτό του ή και άλλα άτομα. Αποφεύγει να διαφημίζει εμπορικά σχήματα (μουσική, ταινίες, προϊόντα, παιχνίδια κλπ.).

Όσο είναι δυνατό, γράφει αυθεντικά, αντί να ακολουθεί τυποποιημένες διαδικασίες αναπαραγωγής πληροφορίας.

Γράφει δημόσια, γνωρίζοντας πως όλοι βλέπουν - όχι μόνο τα άτομα που επλέγει.

Επίλυση και Επίκριση

Το άτομο καταγράφει ζητήματα που τον απασχολούν (ενοχλήσεις, φοβίες κλπ.), κυρίως του παρόντος, αλλά και του παρελθόντος. Εάν υπάρχει επίλυση, την καταγράφει επίσης.

Αναζητά τα αίτια και τις ευθύνες για τα ζητήματα αυτά. Καταγράφει αυτοκριτική, στοιχειοθετημένα και αιτιολογημένα.

Ως πρώτο βήμα προς την ομαδική επίλυση, επιτρέπει τον ελεύθερο σχολιασμό και δεν διαγράφει ή αλλοιώνει ξένα αλλά ούτε και δικά του γραπτά. Σέβεται το «δικαίωμα σχολιασμού» που δίνει και το αφαιρεί μόνο σε ακραίες

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Ομαδική Άσκηση

Ένα άτομο μόνο του, δεν μπορεί να αλλάξει πολλά. Τα άτομα δρουν ως μια άτυπη ομάδα. Το κάθε άτομο σταματά να παραπονιέται ανοργάνωτα για τα διάφορα ζητήματα, και ξεκινά να συμβάλλει στην επίλυσή τους. Μία πιθανή βασική διαδικασία σε απλοποιημένη παρουσίαση:

Οι δηλωτές καταγράφουν ενοχλήσεις, εμπόδια, ερωτήσεις και διάφορα άλλα ζητήματα που πηγάζουν από την καθημερινότητα τους.

Οι αναλυτές κατατάσσουν τα ζητήματα σε κατηγορίες. Διασπούν τα ζητήματα σε μικρότερα, καταλήγοντας όσο γίνεται σε μικρές και απλές ερωτήσεις (δεδομένα, αιτίες, ευθύνες, ...)

Οι επιλυτές δημιουργούν τελειωτικές λύσεις, ή προσωρινές λύσεις - για παράδειγμα μία διαδικασία παράκαμψης ενός εμποδίου.

Οι γνώστες απαντούν σε ερωτήματα, χρησιμοποιώντας διαδικτυακές πηγές ως τεκμηρίωση (και βιβλιογραφία εφόσον μη διαθέσιμα στο διαδίκτυο).

Οι επικριτές επικρίνουν τα κείμενα του κάθε άλλου ρόλου και σε κάθε στάδιο - από δοκίμια ως και τα τελικά.

Οι πολίτες εφαρμόζουν και αξιολογούν τις λύσεις.

Κάθε άτομο μπορεί να εκτελεί όσους ρόλους επιθυμεί, χωρίς να υπάρχει περιορισμός - εκτός των φυσικών περιορισμών που πηγάζουν από τις ικανότητες του ατόμου. Το άτομο μπορεί να δοκιμάσει τις ικανότητες του στην πράξη.

Άνοιγμα Εαυτού

Προσφέρει με διαφανή τρόπο στοιχεία για τον εαυτό του, ώστε να μπορούν να τον γνωρίσουν άλλα άτομα πιο σύντομα - ειδικά εάν πρόκειται για αναλυτικά άτομα, τα οποία αναζητούν στοιχεία.

Καταγράφει προσωπικές **Θέσεις και Θεωρήσεις** για βασικά θέματα όπως Θεός, Θρησκεία, Τέχνες, Πολιτική κλπ.

Περιγράφει τις **υποδομές** του, όπως την ψυχική, πνευματική και σωματική κατάσταση, την οικονομική κατάσταση, τον περίγυρό του. Έτσι μπορεί κάποιος αναγνώστης να αξιολογεί καλύτερα τα γραπτά του, τις επιλύσεις του.

Δίνει μια εικόνα για την **ψυχοσύνθεση** και τους **ρυθμούς ζωής** που έχει. Αναφέρει και βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους **στόχους**.

Όρια και Μεθοδολογία

Η «Επιλυτική Δημοσιογραφία» συναντά διάφορα οργανωτικά και πρακτικά εμπόδια.

Τα προβλήματα πηγάζουν κυρίως από τον μεγάλο όγκο πληροφορίας και την ανάγκη αμερόληπτης ανάλυσης και αξιολόγησης καταστάσεων και ατόμων.

Η επίδραση της «ΕΔ» είναι περιορισμένη, όσο δεν υπάρχει μία εξειδικευμένη μεθοδολογία συνεργασίας, αλλά και ειδικά εργαλεία -όπως λογισμικά- που την εφαρμόζουν.

Νομιογραφία

Η Μορφοποίηση Ακέραιων Νομικών
Συστημάτων.

-

*Εσύ, νοήμων, δεν είσαι για λογομαχίες. Η μάχη
διανόησης δίδεται σε επίπεδο αφαιρέσεων,
γενικεύσεων, αναλογιών, κανόνων, νόμων.*

Το «Νόμιο»

Ένα «Νόμιο» συνδυάζει την επίλυση ζητημάτων, την ανίχνευση ατόμων, και την ταυτόχρονη μορφοποίηση ενός αμερόληπτου συστήματος κανόνων και νόμων.

Εκ «φύσεως» του, συμβάλλει στο να ανιχνευθούν, να αναδειχθούν και να διακριθούν τα «αυθεντικά αμερόληπτα» άτομα.

Δεν υπάρχουν «Λογομαχίες» αλλά «Νομομαχίες». Οι αντίλογοι και η εναντίωση κινούνται σε επίπεδο κανόνων, οι οποίοι παραμένουν εντός ενός γενικού συνόλου κανόνων.

Το βραχυπρόθεσμο αποτέλεσμα της Νομιογραφίας είναι τα επιλυμένα ζητήματα. Το μακροπρόθεσμο αποτέλεσμα είναι ένα ακέραιο σύστημα νόμων, το οποίο εξελίχθηκε με βάση των επιλυμένων ζητημάτων της καθημερινότητας.

Για την συγγραφή χρειάζονται εξειδικευμένα εργαλεία, τα οποία εξασφαλίζουν την τήρηση της μεθοδολογίας, όπως τον ελεύθερο σχολιασμό και αντίλογο, την μορφοποίηση των κανόνων, την καταγραφή νόμων.

Ο όρος «Νόμιο» είναι ανάλογος του όρου «Λόγιο» (λόγος-λόγιο, νόμος-νόμιο).

Βασική Διαδικασία

Ο «Νομογράφος» καταγράφει δημόσια ζητήματα που πηγάζουν από την καθημερινότητα του, όπως ενοχλήσεις, φοβίες και άλλα. Επίσης δίνει μια καθαρή εικόνα για τις θέσεις και θεωρήσεις του περί βασικών θεμάτων και ζητημάτων. Καταγράφει αρχές, σκοπούς, στόχους, κίνητρα (αίτια) του εαυτού και ασκεί αυτοκριτική. Αναλύει και επικρίνει συστήματα και άλλους νομογράφους.

Τα γραπτά είναι διασπασμένα σε μικρά κείμενα, σε διάφορες ενότητες. Αυτό επιτρέπει την εύκολη επίκριση, θεώρηση και αναθεώρηση των γραπτών - είτε από άλλα άτομα, είτε από τον ίδιο τον συντάκτη.

Ένα πλήρες "Νόμιο" μπορεί να αποτελέσει μία τεκμηριωμένη αναθεώρηση των κοινωνικών συστημάτων. Η αναθεώρηση αυτή γίνεται πάντα με βάση ζητημάτων της καθημερινότητας.

Κανόνες και Νόμοι

Τα συμπεράσματα, οι αξιολογήσεις και οι επικρίσεις του συντάκτη θα **πρέπει** να εκφράζονται τελικά ως κανόνες, ως νόμοι. Οι νόμοι αυτοί επιτρέπουν την εύκολη εποπτεία των γραπτών αλλά και των πράξεων του συντάκτη. Ο ίδιος ο συντάκτης αναθεωρεί τα γραπτά του συνεχώς, μόλις διακρίνει έλλειψη ακεραιότητας στους νόμους που κατέγραψε.

Η ποιότητα του Νόμιου εξαρτάται από την ποιότητα των κανόνων που αποσπάει ο συντάκτης, την ακεραιότητα των διασυνδέσεων των κανόνων και την ποιότητα καταγραφής των κανόνων ως νόμους.

Άλλα άτομα μπορούν να εναντιωθούν με δικούς τους νόμους, με αποτέλεσμα να κυριαρχήσει το πιο ακέραιο 'πλέγμα' νόμων, το πιο "ορθό" σύνολο νόμων.

Διαδικασία Γενίκευσης

Οι κανόνες που καταγράφονται, γενικεύονται και εφαρμόζονται σε διάφορα άλλα συστήματα. Για παράδειγμα, εάν ένα άτομο κατηγορήσει ένα διακρατικό ζήτημα, αποσπά έναν κανόνα ο οποίος εφαρμόζεται σε διακρατικό, αλλά και σε διαπροσωπικό επίπεδο. Το άτομο που κατηγορεί τα κράτη, μπορεί έτσι να ελέγξει εάν παραβιάζει τον ίδιο κανόνα σε ατομικό επίπεδο.

Παρόμοια, όταν επικρίνει έναν ξένο, αποσπά έναν κανόνα και τον εφαρμόζει με ίδια κριτήρια και σε άλλα κοντινά του άτομα, αλλά και στον εαυτό του. Προσαρμόζει τον κανόνα, ώστε να μπορεί να τηρείται από τα κοντινά του άτομα αλλά και από τον ίδιο. Στην συνέχεια, επικρίνει ξένους μέσω του προσαρμοσμένου, δηλαδή ελαστικότερου κανόνα.

Ανίχνευση

Η Ανίχνευση των Ατόμων

Οι Αόριστοι

Υπάρχει μία ομάδα η οποία είναι ουσιαστικά αόριστη. Είναι πολύ διαφορετικοί άνθρωποι, διάφορων τάξεων, διαφορετικής μόρφωσης, διαφορετικών ικανοτήτων!

Τα κοινά σημεία τους είναι η αίσθηση για το δίκαιο και οι ανησυχίες τους. Νιώθουν την αδικία γύρω τους και ανησυχούν για τις εξελίξεις. Μα δεν μπορούν πάντα να εκφράσουν τις ανησυχίες τους, να ανακαλύψουν τις αιτίες.

Επιθυμούν να συμβάλλουν στο να βελτιωθεί η κοινωνία και το πολιτικό σύστημα, μα δεν ξέρουν πώς. Ίσως και να ξέρουν, ίσως και να ξεκίνησαν, μα νιώθουν πτώση, διότι δεν βλέπουν να μπορέσουν να αμυνθούν σε τόσο μεγάλους ή τόσο πολλούς αντιπάλους.

Μερικοί καταλήγουν στην αδράνεια. Άλλοι πάλι, έχοντας γεμίσει οργή, ξεσπούν με βίαιες φράσεις ή και πράξεις - ίσως και απέναντι σε στόχους που ουσιαστικά δεν φταίνε σε τίποτα. Μα τα παρόμοια ακραία βήματα όπως η βία και η αδράνεια είναι περιττά.

Πολλοί από αυτούς τους αόριστους που υπάρχουν κάπου εκεί «έξω», είναι αυτοί που θα

φέρουν τις αλλαγές. Σιγά σιγά, με μικρά αλλά σταθερά βήματα, είτε ως άτομα, είτε ενωμένοι σε μία μικρή κυψέλη.

Θα χρειαστεί να οριστούν, να ανιχνευθούν και να τους δοθούν τα εργαλεία με τα οποία θα μπορούν να δράσουν αποτελεσματικά και χωρίς καμία χρήση βίας, ούτε καν λεκτικής.

Αυθεντικά Αμερόληπτοι

Τα αυθεντικά αμερόληπτα άτομα είναι εκ της φύσεως τους έτσι δομημένα, ώστε να μην αντέχουν την μεροληψία. Δεν μπορούν να πάρουν μέρος υπέρ κάτι που αντιλαμβάνονται ως άδικο.

Τα αυθεντικά αμερόληπτα έχουν στην ουσία την *ορθή στάση*, μια στάση που θα μπορούσε να μετατρέψει τα κοινωνικά συστήματα, εάν απλά υπήρχαν αρκετά από αυτά τα άτομα εν δράση. Μα τα άτομα αυτά εξασθενούν εντός της κοινωνίας.

Το στοιχείο της αμεροληψίας έρχεται σε σύγκρουση με τα υπάρχων κοινωνικά συστήματα. Αυτό ισχύει ακόμα και στα μικρά περιβάλλοντα, όπως τον οικογενειακό ή φιλικό περίγυρο.

Η αντίληψη πρέπει να στηρίζεται απο μια αρκετά ισχυρή αναλυτικότητα, ώστε να τεκμηριώνει τις αντιθέσεις που έχει.

Οι Ανήσυχοι

Οι Ανήσυχοι είναι τα άτομα που ανησυχούν εκ της φύσεως τους για τις καταστάσεις γύρω τους. Η ανησυχία τους έχει διαφορετικές βαθμίδες και τρόπους έκφρασης.

Κάποια άτομα ανησυχούν μόνο εσωτερικά, δηλαδή δεν το εξωτερικεύουν καθόλου. Άλλα μιλάνε για τις ανησυχίες τους σε κλειστό φιλικό περιβάλλον.

Υπάρχουν και τα άτομα που δημοσιεύουν τις ανησυχίες τους, συνήθως δια του γραπτού λόγου.

Κάθε ανησυχία δεν έχει ουσία, εάν δεν είναι ισόνομη και αμερόληπτη. Γιαυτό, δεν επαρκεί να είναι ένα άτομο μόνο ανήσυχο, ακόμη και όταν το εκφράζει συχνά, έντονα και δημόσια.

Ανησυχίες μπορούν να εκφραστούν και με τέχνες όπως ζωγραφική, μουσική, χορό και άλλα. Αυτού του είδους έκφρασης είναι δευτερεύουν στην Νομιογραφία, μιας και αυτή αφορά την έκφραση δια της γραφής.

Οι Ακέραιοι

Ακέραιοι - Αυτοί που έχουν όλα τα στοιχεία, δηλαδή είναι Ανήσυχοι, Αμερόληπτοι, Αναλυτικοί, Αδέκαστοι.

Υπάρχουν οι συνειδητά ακέραιοι, αυτοί δηλαδή που επιθυμούν και επιδιώκουν να αυξήσουν την ακεραιότητα τους.

Υπάρχουν και οι αυθεντικά ακέραιοι, που εκ της φύσεως και ωρίμανσής τους είναι ακέραιοι.

Δεν ησυχάζουν, είναι ανήσυχοι. Έχουν μία εσωτερική τάση και επιθυμία για την ακεραιότητα.

Θα ενοχληθούν εάν καταστραφεί η φυσική ομορφιά ενός λιβαδιού. Εάν ένα ζώο είναι ταλαιπωρημένο. Εάν ένα παιδί κοιτάζει τρομαγμένα. Εάν κάποια δεδομένα παρουσιάζονται με ασαφή μορφή.

Θα ενοχληθούν, και θα προσπαθήσουν, μετά αμερόληπτης ανάλυσης, να επιφέρουν την ακεραιότητα και πάλι. Εάν κάποιος προσπαθήσει να τους εξαγοράσει, θα αποτύχει. Είναι αδέκαστοι, δεν εξαγοράζονται.

Διαδικασίες Ανίχνευσης

Τα αμερόληπτα άτομα αυτά πολύ πιθανός να μην γνωρίζουν για την αμεροληψία και τα άλλα στοιχεία που κατέχουν.

Θα πρέπει να ενημερωθούν για αυτό, διότι πιθανός θα νομίζουν πως δεν είναι «φυσιολογικοί», λόγου των ενστάσεων (και μάλλον συγκρούσεων) που έχουν συνεχώς. Είναι

φυσιολογικοί, μα αντίθετοι με την μεροληπτική μάζα, η οποία τους αποκαλεί «ιδιόρρυθμους», «αντικοινωνικούς» και διάφορα άλλα.

Επίσης πρέπει να προστατευτούν από το να «απορροφηθούν» από άκυρες ιδεολογίες και συστήματα. Αν και θα το καταλάβουν κάποια στιγμή, θα χάσουν χρόνο και ενέργεια.

Οι Αόριστοι ανιχνεύουν τους αμερόληπτους. Δηλαδή, ένα άτομο -και ας μη έχει όλα τα χαρακτηριστικά- μπορεί να διακρίνει ένα αμερόληπτο άτομο, να το στηρίξει και να το ενεργοποιήσει.

Οι Ακέραιοι είναι αυτοί που πρέπει να φροντίσουν να ενεργοποιηθούν οι Αόριστοι, δημιουργώντας μεθόδους και υποδομές, ώστε να συμβάλουν και τα άτομα που κατέχουν λιγότερα στοιχεία και λιγότερη αφοσίωση.

Η Ανίχνευση των ατόμων είναι δύσκολη διαδικασία, απλά διότι τα άτομα μπορεί και να προσποιούνται.

Η δημόσια αντιμετώπιση μειώνει την δυνατότητα υποκρισίας. Για παράδειγμα, εάν κάποιο άτομο μάχεται δημόσια ενάντια του φασισμού, και διαγράφει σχόλια αντίλογου, έδειξε άμεσα τι είναι: άκυρο.

Οικονομικά - Πόροι και Διαχείριση

Ο κάθε συντάκτης ενός Νόμιου χρηματοδοτείται μόνος του, με δικές του ενέργειες. Πηγές χρηματοδότησης μπορεί να είναι άτομα που στηρίζουν τον συντάκτη γενικά, για παράδειγμα με συνδρομές, ή άτομα που υποστηρίζουν ένα συγκεκριμένο ζήτημα με το οποίο ασχολείται ο συντάκτης.

Ο Άνθρωπος, μια «Κοινωνία»

Στην ουσία, ο άνθρωπος είναι μια μικρή κοινωνία. Έχει λογική και νοημοσύνη, μα έχει και συναισθήματα και ένστικτα, τα οποία συχνά είναι σε αντίθετα με την λογική. Ακόμα και ολομόναχος να είναι, χρειάζεται -έστω σε κάποιον βαθμό- ρύθμιση και μετρίασμό.

Είναι αρκετά δύσκολο για ένα άτομο να ορίζει κανόνες που αφορούν τον εαυτό του, και στην συνέχεια να εποπτεύει την τήρηση τους αλλά και να φροντίζει για την εξέλιξή τους.

Η δυσκολία είναι στην παρακολούθηση του εαυτού, στην ειλικρινή και αμερόληπτη εποπτεία. Ακόμα πιο δύσκολο είναι να ασκεί εξουσία ενάντια του εαυτού του, όταν παραβιάζει τους κανόνες που έθεσε.

Η Εποπτεία του Εαυτού

Κυρίως η λογική είναι αυτή που παρακολουθεί εξωτερικούς παράγοντες και την επίδραση τους στον εσωτερικό κόσμο μας. Επίσης παρακολουθεί τις επιρροές από τους διάφορους εσωτερικούς παράγοντες.

Οι 'γέφυρες επικοινωνίας' ανάμεσα στους διαφορετικούς τομείς του μυαλού δεν είναι σε όλους τους ανθρώπους ίδια άμεσες και αποτελεσματικές. Αυτό ίσως να κάνει έναν ποιητή να εκφράζεται με εντελώς διαφορετικό

τρόπο από έναν πολύ αναλυτικό και λογικό άνθρωπο (ο οποίος φυσικά και έχει συναισθήματα, μα τα παρακολουθεί και τα εκφράζει με διαφορετικό τρόπο).

Ο ποιητής θα εκφραστεί ίσως με ένα αριστούργημα τέχνης, το οποίο θα χρειαστεί πολύ χρόνο για να ερμηνευθεί, πιθανώς ακόμα και από τον ίδιο. Έτσι θα είναι δύσκολο να βρει άτομα που θα μπορέσουν να τον βοηθήσουν στην επίλυση των ζητημάτων του.

Ο αναλυτής θα εκφραστεί με λιτό αναλυτικό λόγο, ο οποίος δεν χρειάζεται καμία ερμηνεία. Θα βρει σχετικά εύκολα άλλα άτομα που θα τον καταλάβουν.

Η επίλυση ζητημάτων είναι πιο εύκολη, όταν εκφράζονται αναλυτικά και άνευ συναισθηματισμών.

Η Ομιλία ως Κρυφό Όπλο

Ο προφορικός λόγος είναι αυτός που μπορεί να αναστέλλει την λογική σκέψη, ειδικά σε συνδυασμό με την παρουσία του ομιλητή (όμορφη, χαρισματική, επιβλητική, ...).

Μία φωνή μπορεί από μόνη της να κάνει έναν άνθρωπο να νιώσει και να κάνει πράγματα, με τα οποία δεν συμφωνεί η λογική του. Το σύνολο από φωνή, έκφραση προσώπου, στάση σώματος και φυσικά τα ίδια τα λόγια, αγγίζουν αμέτρητα

συναισθήματα και ένστικτα.

Άτομα που κατέχουν την τέχνη της ομιλίας, μπορούν να την χρησιμοποιήσουν ως «κρυφό όπλο», επηρεάζοντας τον απέναντί τους χωρίς αυτός να το καταλάβει. Τα άτομα ξαφνικά μεροληπτούν υπέρ του ομιλητή - αν και δεν υπάρχει λογικά βάσιμος λόγος.

Η μετέπειτα αναθεώρηση είναι δύσκολη, μιας και οι αποδείξεις για την αβασιμότητα του επηρεασμού χάνονται κυριολεκτικά στον αέρα - εκτός και εάν υπήρχε καταγραφή της όλης ομιλίας.

Γραφή - Μέσο της Λογικής

Η λογική του ατόμου είναι αυτή που μπορεί να παρακολουθήσει το συναίσθημα, το ένστικτο και φυσικά την ίδια την λογική. Ένα άτομο δεν μπορεί να τα θυμάται όλα. Επίσης, μόλις ενεργοποιηθεί το πιο ισχυρό συναίσθημα ή το ακόμα πιο ισχυρό ένστικτο του ατόμου, η λογική «καπακώνεται».

Η γραφή βοηθάει στο να παραμείνουν τα ζητήματα «ζωντανά». Για παράδειγμα, ένα άτομο μπορεί να διαβάσει κάποιες αρχές που κατέγραψε, ώστε να τις θυμηθεί όταν οι καταστάσεις τον κάνουν να τις ξεχνάει.

Άλλα άτομα μπορούν, δια της απλής ανάγνωσης, να αποκτήσουν μια εικόνα για τα ζητήματα και

τα άλλα δεδομένα του ατόμου. Μπορούν έτσι να συμμετέχουν στην επίλυση των ζητημάτων αυτών.

Ο γραπτός λόγος μπορεί επίσης πολύ πιο εύκολα να ελεγχθεί ως προς την λογική ακεραιότητα του.

Με αυτό, ο γραπτός λόγος γίνεται το βασικό μέσο της λογικής.

Επίκριση και Αντίλογος

Βασικό στοιχείο για την εποπτεία αλλά και την εξέλιξη ενός ατόμου, είναι η επίκριση και ο αντίλογος. Το άτομο που δέχεται ποιοτική επίκριση και ποιοτικό αντίλογο, μπορεί να εξελίξει τον εαυτό του πιο εύκολα.

Από την άλλη, δεν είναι δεδομένο πως τα άτομα κατανοούν τις ουσίες του ατόμου, ώστε να μπορέσουν να επικρίνουν με ποιότητα. Πρέπει να υπάρχει ένας μηχανισμός αξιολόγησης επικρίσεων και επικριτών, ώστε να εξοικονομείται χρόνος.

Ορθονομία

Η Διανόηση, Επινόηση, Λειτουργία και Εξέλιξη
Συστημάτων με Βάση Ορθών Νόμων

-

*Την στιγμή που αρνείσαι την «Εξουσία της
Ορθονομίας», παύεις να είσαι άνθρωπος.
Διαφώνησε για την μορφή της - μα όχι για την
αυθεντία της.*

Ορισμός και Σύντομη Περιγραφή

- Ορθονομία = κατάσταση, όπου η λειτουργία και η εξέλιξη ενός συστήματος καθορίζεται από ένα ακέραιο σύστημα κανόνων, το οποίο διαμορφώνεται από εσωτερικούς αλλά και εξωτερικούς παράγοντες. -

Εισαγωγή

Η ορθονομία είναι μία νέα έννοια, μία μέθοδος για την διάνοηση, επινόηση, λειτουργία και εξέλιξη συστημάτων διάφορων τύπων, όπως τεχνολογικά, κοινωνικά, πολιτικά και άλλα - **γενικά για κάθε σύστημα το οποίο εμπεριέχει τον ανθρώπινο παράγοντα.**

Η διαχείριση διαφορετικών συστημάτων μέσω μίας γενικής μεθόδου αυξάνει την αποτελεσματικότητα, όπως για παράδειγμα στην μετατροπή και εξέλιξη των πολύπλοκων σημερινών κοινωνικών συστημάτων, τα οποία αποτελούνται και από τεχνολογικά υποσυστήματα.

Αυτό ακούγεται περιοριστικό -ειδικά εάν εφαρμοστεί σε ανθρώπους- μα δεν είναι ουσιαστικά. Η ορθονομία αφήνει μεγάλα περιθώρια ελευθερίας, περιορίζει τον αυθορμητισμό μόνο όταν και όσο απαραίτητο, ορίζει καθαρά τα πλαίσια δράσης, και αιτιολογεί

ακέραια.

Αν και μπορεί να εφαρμοστεί με χαρτί, στυλό και την ανθρώπινη νόηση, αποκτά την ολική ισχύ της σε συνδυασμό με την τεχνολογία της πληροφορικής. Αυτό ισχύει ειδικά εάν εφαρμοστεί στα τεχνοκρατικά κοινωνικά και πολιτικά συστήματα.

Εποπτεία Συστημάτων

Η κοινωνία διαθέτει νομικά συστήματα, τα οποία ορίζουν και περιορίζουν τη δράση των μελών της.

Οι πράξεις αυτών των νομικών συστημάτων δεν υπηρετούν πάντα τους δηλωμένους στόχους και σκοπούς. Υπάρχουν άτομα και ομάδες, που έχουν διαφορετικούς στόχους και σκοπούς: την επιρροή, την εξουσία, τον πλούτο, την προστασία του εγωισμού (π.χ. να μην φανούν πως δεν έχουν γνώσεις ή ικανότητες) και διάφορα άλλα.

Χρειάζεται ένας ισχυρός μηχανισμός εποπτείας, ώστε να παραμένουν τα συστήματα πιστά στις αρχές, στόχους και σκοπούς.

Ταυτόχρονα όμως, πρέπει να έχουν δημιουργηθεί αυτοί οι κανόνες και οι νόμοι με ορθό τρόπο.

Η ερώτηση το τι είναι η ορθονομία, ο ορθός νόμος, η ορθή νομή, μπορεί να απαντηθεί με βάση την αρχική ρύθμιση ενός ατόμου μόνο. Η δυσκολία για την δημιουργία ακέραιων νομικών συστημάτων φαίνεται ήδη στην δημιουργία νόμων για ένα άτομο μόνο.

Άτομο

Το άτομο φροντίζει για την καλή λειτουργία και την εξέλιξή του, έχοντας ως βάση την ορθή λογική. Επίσης παρακολουθεί τις αντιδράσεις

των συνανθρώπων του στις διάφορες φάσεις του συζώ. Προσαρμόζει την συμπεριφορά και τις τεχνικές του, έστω στο ελάχιστο.

Ανακαλύπτει ταυτόχρονα κανόνες στην συμπεριφορά του εαυτού του και του συνανθρώπων του. Δημιουργεί κανόνες αντίδρασης. Καταγράφει τους κανόνες αυτούς ως κατανοητούς νόμους. Ταυτίζει την κάθε πράξη του με κάποιον νόμο (είτε προσωπικό του, είτε κοινωνικό), κρίνοντας την ως ορθή ή μη.

Συγκρίνει τις πράξεις του με τις πράξεις άλλων, αποφεύγοντας έτσι να δρα με τρόπο τον οποίο κατηγορεί σε άλλους. Φροντίζει να κυριαρχεί τον εαυτό του, όταν αυτός προσπαθεί να αλλοιώσει τα δεδομένα, ώστε να φανεί η πράξη του δικαιολογημένη. Επιλύει ένα ζήτημα που τον αφορά (ενόχληση, φοβία, ανησυχία, ...) με αναλυτικό τρόπο, ανακαλύπτοντας το σημείο το οποίο ευθύνεται για το ζήτημα.

Δέχεται την αναλυτική και αιτιολογημένη κριτική, όσο αυτή προέρχεται από άτομα που έχουν αρκετή αναλυτικότητα και λαμβάνουν υπ' όψη τα δεδομένα που αφορούν το άτομο και την ψυχοσύνθεσή του. Για να μπορέσει να επιλέξει τα άτομα αυτά, αλλά και για να μπορούν αυτά τα άτομα να έχουν τα στοιχεία, δημοσιεύει γραπτά, τα οποία περιγράφουν τον εαυτό του σε μεγάλο βαθμό (ατομική διαφάνεια).

Ομάδα

Όταν υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων, οι αλληλεπιδράσεις αυξάνονται. Γίνεται πιο δύσκολο να οριστούν κανόνες, απλά διότι πολλά άτομα πρέπει να τους τηρούν. Όμως υπάρχει και κάτι θετικό: η δυνατότητα να εποπτεύει ο ένας τον άλλον.

Και πάλι, το σύστημα νόμων πρέπει να είναι γραπτό, ή έστω απόλυτα ξεκάθαρο, ώστε να μην υπάρχουν παρερμηνεύσεις και με αυτό, ανάρμοστη άσκηση εξουσίας. Απλοί κανόνες βοηθούν σε αυτό, όταν εκφράζονται κατανοητά ως νόμοι.

Αποδοχή

Η αποδοχή είναι το βασικό στοιχείο ενός ορθόνομου ατόμου. Όταν γνωρίζει ότι «θα έπρεπε», μα για κάποιον λόγο δεν μπορεί να δράσει ανάλογα, κάνει έστω το πρώτο βήμα και το αποδέχεται. Αρχικά προς τον εαυτό του, μετά όλο και περισσότερο - μέχρι που καταλήγει να το αποδεχθεί δημόσια.

Έτσι γίνεται στην ουσία το πρώτο βήμα για την επίλυση. Το ζήτημα γίνεται υπαρκτό, άλλα άτομα μπορούν να ταυτιστούν, να ενασχοληθούν.

Δημιουργία Νόμων

Η **Ορθόνομη** ομάδα λειτουργεί και βελτιώνεται με βάση νόμων. Το κάθε μέλος της ομάδας μπορεί να θέσει ένα ζήτημα, το οποίο θα επεξεργασθεί βάση υπαρκτών νόμων. Εάν δεν υπάρχει νόμος, θα αναλυθεί με βάση την ορθή λογική και εφόσον επιλύθηκε ένα ζήτημα, αποσπάται ένας κανόνας, ο οποίος καταγράφεται ως νόμος (κατανοητός για τα μέλη της ομάδας). Οι κανόνες αυτοί γενικεύονται όπου είναι δυνατόν, ώστε να μειωθεί ο αριθμός νόμων και οι εξαιρέσεις.

Δεν αποφασίζει ούτε ο αρχηγός αλλά ούτε και η πλειοψηφία. Αποφασίζουν οι κανόνες, οι οποίοι διαμορφώνονται συλλογικά από όλα τα μέλη. Στην ουσία «αποφασίζει» το μέλος το οποίο μπορεί να δημιουργήσει (αλλά και να διατηρήσει) το σύστημα νόμων με την υψηλότερη λογική ακεραιότητα.

Νομικά Συστήματα

Όταν υπάρχουν πολλές μικρές και μεγάλες ομάδες σε μία επικράτεια, καταλήγουμε στις κοινωνίες. Τότε χρειάζονται καλά οργανωμένα γραπτά νομικά συστήματα. Ένα σύστημα κανόνων, το οποίο είναι καταγεγραμμένο ως νόμοι. Το σύστημα αυτό υπερικχύει του κάθε ατομικού ή και ομαδικού νομικού συστήματος.

Η εποπτεία γίνεται πιο δύσκολη, ο μετριάσμός επίσης. Οι αναγκαίες εξουσίες που -σε περιπτώσεις αναγκαστικά επιβάλλουν την τήρηση των νόμων- μεγάλες, μιας και εν ώρα ανάγκης στρέφονται και ενάντια μικρών ή μεγάλων ομάδων, ή ακόμα και ενάντια άλλων κρατών, όπως σε περίπτωση επίθεσης.

Βασικό εργαλείο για την δημιουργία και εποπτεία των νομικών συστημάτων πρέπει να είναι η συναισθηματικά ουδέτερη και λαϊκά κατανοητή γραφή.

Βασικοί εκτελεστές της εποπτείας θα πρέπει να είναι οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, δηλαδή οι πολίτες του κράτους.

Ορθοποίηση

- *Ορθοποίηση = Η μετατροπή ενός απλού συστήματος σε σύστημα που ρυθμίζεται από ένα ορθόνομο σύστημα νόμων.* -

Σχεδόν το κάθε σύστημα μπορεί να μετατραπεί σταδιακά σε ένα ορθόνομο σύστημα. Αυτό ισχύει ακόμα και εάν παράγοντες του συστήματος δεν επιθυμούν αυτήν την μετατροπή.

Βασικός παράγοντας για να επιτευχθεί μία μετατροπή είναι η απόλυτη ελευθερία πληροφόρησης και δημοσίευσης (έκφραση, επίκριση, αμφισβήτηση κλπ.). Όσον αφορά πολιτικά συστήματα, η «δικτατορία» δεν μπορεί να μετατραπεί, διότι δεν υπάρχουν οι βασικές ελευθερίες. Το σύστημα "δημοκρατία" μπορεί να μετατραπεί, μιας και υπάρχουν οι ανάλογες ελευθερίες.

Βασικό Πλαίσιο

Βάση για το ακέραιο σύστημα νόμων είναι η ακέραια περιγραφή και καταγραφή του. Διάφοροι παράγοντες περιγράφουν δομή, λειτουργία και εξέλιξη ενός συστήματος.

Οι **Αρχές** αποτελούν απαραβίαστους βασικούς κανόνες, που έχουν και κάποια προτεραιότητα τήρησης.

Οι **Οδηγίες** αποτελούν δόκιμους ή και ελαστικούς κανόνες, χωρίς να υπάρχει υποχρέωση τήρησης.

Οι **Σκοποί** περιγράφουν τους βασικούς λόγους ύπαρξης τους συστήματος.

Οι **Στόχοι** που επιδιώκονται και η χρονική στιγμή για την επίτευξη τους.

Κάθε **κανόνας** καταγράφεται με απλό και κατανοητό τρόπο ως **νόμος**. Δίνονται παραδείγματα για τις έννοιες και την εφαρμογή του κανόνα.

Ορθονόμηση

Με «Ορθονόμηση» εννοείται η διαδικασία εποπτείας ενός ορθόνομου συστήματος. Η ορθονόμηση προϋποθέτει την καταγραφή των κανόνων του συστήματος. Στην συνέχεια γίνεται η εποπτεία των πράξεων που εκτελούνται.

Η Ανάγκη για Ολότητα

Σημαντικός παράγοντας της ορθονομίας είναι η ολότητα. Ένα σύστημα είναι ολικά ορθόνομο όταν όλα τα υποσυστήματά του είναι ορθόνομα. Οι μηχανισμοί εξέλιξης των υποσυστημάτων επικοινωνούν αποτελεσματικά.

Κάθε υποσύστημα μπορεί να συμβάλει στην εξέλιξη ενός άλλου υποσυστήματος. Η

ορθονομία ενός υποσυστήματος μπορεί να έχει θετική ή και αρνητική επιρροή στην ορθονομία των άλλων υποσυστημάτων.

Αρνητική επιρροή υπάρχει, όταν η ορθονομία μειώνεται (μέχρι και εξουδετερώνεται) εάν τα άλλα υποσυστήματα είναι ανορθόνομα. Το ορθόνομο δικαστικό σύστημα δυσλειτουργεί λόγω του ανορθόνομου εκτελεστικού συστήματος. Ο ορθόνομος άνθρωπος δυσλειτουργεί (έως και καταρρέει) μέσα σε έναν ανορθόνομο περίγυρο.

Θετική επιρροή υπάρχει, όταν η ορθονομία αυξάνεται. Το ορθόνομο δικαστικό σύστημα μετατρέπει σταδιακά το ανορθόνομο εκτελεστικό σύστημα σε ένα ορθόνομο. Ένας ορθόνομος άνθρωπος μετατρέπει σταδιακά διάφορους ανθρώπους σε ορθόνομους, οι οποίοι μετατρέπουν διάφορα υποσυστήματα σε ορθόνομα.

Τελειότητα

Το **Τέλειο** δεν είναι εξελίξιμο και δεν έχει περιθώρια βελτίωσης ή ολοκλήρωσης. Ένα τέλειο σύστημα ασκεί την λειτουργία του με τον καλύτερο πιθανό τρόπο και με την καλύτερη πιθανή αποτελεσματικότητα.

Το **Ορθόνομο** δεν είναι τέλειο, μα έχει σχεδόν τέλειους μηχανισμούς εξέλιξης, με τους οποίους επιδιώκει την τακτική βελτίωσή του. Η βάση για

την κρίση των ζητημάτων (βελτίωσης/εξέλιξης) είναι ένα σύστημα κανόνων. Καμία πράξη δεν εκτελείται, δίχως να ταυτιστεί πρώτα με κάποιον κανόνα.

Βασικό Πλαίσιο Εξέλιξης

Οι **διαδικασίες εξέλιξης** μπορούν να επηρεάσουν Αρχές, Σκοπούς, Οδηγίες, Διαδικασίες και Πράξεις. Η επιρροή δεν είναι πάντα θετική, με την έννοια της αύξησης ή βελτίωσης. Μπορεί να σταματήσουν την λειτουργία ενός παράγοντα ή και όλου του συστήματος. Μπορεί να καταλήξουν ακόμη και σε αρνητική εξέλιξη, εάν αυτό είναι αναγκαίο.

Υποσυστήματα που είναι **τέλεια** χρειάζονται επίσης μηχανισμούς 'εξέλιξης'. Στην ουσία πρόκειται για μηχανισμούς «Διατήρησης Τελειότητας», οι οποίοι θωρακίζουν την τελειότητα.

Η Ορθοποίηση του Ατόμου

Πως μπορεί να μετατραπεί ένα άτομο στο να είναι ορθόνομο; Η απάντηση είναι απλή: δεν μπορεί! Μπορεί όμως να μετατραπεί ένα μέρος του σε ορθόνομο, όπως η δημόσια δράση του που αφορά το κοινωνικό σύνολο.

Από δημόσιες δηλώσεις του ατόμου, αποσπώνται και καταγράφονται οι «προσωπικοί νόμοι» του ατόμου, όπως οι σκοποί και στόχοι του, οι αρχές

του, οι θέσεις και θεωρήσεις για διάφορα κεντρικά ζητήματα σε γενικούς τομείς αλλά και στον εξειδικευμένο τομέα του.

Όλες οι πράξεις και τα λεγόμενα του ατόμου ελέγχονται στην συνέχεια βάση των καταγεγραμμένων «προσωπικών νόμων». Οι παραβιάσεις καταγράφονται και ταξινομούνται δημόσια, κάνοντας τες έτσι «υπαρκτές».

Η επιβαλλόμενη διαφάνεια αυτή δίνει στο άτομο την πιθανότητα να ασκήσει αυτοκριτική, αλλά και να αναθεωρήσει τις δημόσια δηλωμένες αρχές και τις θέσεις του. Επίσης μπορεί να προσαρμόσει τις πράξεις του, ώστε να εναρμονίζονται με τους προσωπικούς νόμους του.

Η διαφανής παρουσίαση δίνει σε ενδιαφερόμενους την δυνατότητα να δουν τις αντιφάσεις, ώστε να πάρουν σύντομα μία εικόνα για το άτομο.

Ορθοκρατία

Η εφαρμογή της Ορθονομίας καταλήγει λογικά, ακόμα και εάν ξεκινά μόνο από ένα άτομο, στην Ορθοκρατία, όπου η διακυβέρνηση του κράτους γίνεται μέσω ενός ορθού συστήματος νόμων.

Το σύστημα νόμων είναι διαφανές, ακέραιο και τεκμηριωμένο. Βάση για την διαμόρφωση του είναι το "Εκ Φύσεως Ορθό". Κάθε πολίτης που το επιθυμεί - χωρίς απολύτως καμία εξαίρεση - μπορεί να συμβάλει στην διαμόρφωση, την εποπτεία και την εξέλιξη του συστήματος νόμων.

Ένα είδος «Ορθοκρατίας» είναι η «Νομοκρατία», όπου γίνεται η διακυβέρνηση με βάση ενός ορθόνομου συστήματος νόμων, το οποίοι είναι αποτέλεσμα της «Νομογραφίας», την οποία ασκεί ο κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης.

Ομάδα

Ένα Νόμιο χρειάζεται μία ομάδα ανάπτυξης. Η είσοδος στην ομάδα είναι ανοιχτή για κάθε άτομο.

Μερικοί ρόλοι (όπως επιλυτής, αναλυτής, επικριτής, ανάπτυξη λογισμικού) απαιτούν κάποιες δυνατότητες και ικανότητες. Μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις απαιτεί κάποιος ρόλος και πτυχίο.

Τα γενικά χαρακτηριστικά των ατόμων είναι για παράδειγμα το ότι έχουν το δίκαιο, την αλήθεια και την ελευθερία πάνω από όλες τις άλλες αξίες.

Αξιοποιούν τις ικανότητες που έχουν και ζητούν ανοιχτά και αυτονόητα βοήθεια όταν αγγίζουν τα όριά τους, έτσι ώστε να μην χάνεται χρόνος. Επίσης έχουν μεγάλη θέληση για την διάδοση γνώσεων.

Είσοδος στην Ομάδα

Ένα άτομο που επιθυμεί να εισέλθει στην ομάδα και να επιδιώξει την ορθονομία, θα έχει καταλάβει την έννοια της ορθονομίας. Θα ξέρει πως θα πρέπει να «ανοίγεται» σε μικρό ή και μεγάλο βαθμό (ατομική διαφάνεια).

Ο λόγος είναι απλός: ένα ζήτημα που αναφέρει, μπορεί στην τελική ανάλυση να έχει τα αίτια

στον εαυτό του και όχι σε κάποιον άλλο παράγοντα. Πρέπει να δίνει σε άλλα άτομα την δυνατότητα να δουν μέρη του εσωτερικού κόσμου του. Έτσι θα μπορέσουν να του επισημάνουν τυχόν αίτια που πηγάζουν από τον εαυτό του.

Οι επιλυτές / αναλυτές της ομάδας θα βρουν συνήθως αργά η σύντομα αυτά τα σημεία, ακόμα και εάν δεν τα εκθέτει το άτομο αυτόβουλα. Όμως έτσι χάνεται ενέργεια, η οποία χρειάζεται αλλού.

Βαθμός Ατομικής Διαφάνειας

Ο βαθμός της "ατομικής διαφάνειας" εξαρτάται από τον ρόλο που κατέχει ένα άτομο μέσα στο έργο, αλλά και από τον βαθμό κατανόησης και εξοικείωσης που έχει με την "ορθονομία". Όσο περισσότερο μπορεί να επηρεαστεί κάποιος ρόλος από μη επιλυμένα εσωτερικά ζητήματα ενός ατόμου, τόσο πιο μεγάλη είναι η ανάγκη της "ατομικής διαφάνειας".

Πολίτης - Ένας πολίτης, ο οποίος αναφέρει μερικά ζητήματα που τον αφορούν (π.χ. ενοχλήσεις), δεν χρειάζεται να ανοίγεται ιδιαίτερα.

Πολίτης, Ενεργός - Ένας πολίτης, ο οποίος αναφέρει πολλά ζητήματα που τον αφορούν, θα χρειαστεί κάποια στιγμή να ανοιχτεί.

Ανώνυμος εν δοκιμή - Η ανώνυμη συμμετοχή επιτρέπει σε κάποιο άτομο να δοκιμάσει τα όριά του, δίχως να πρέπει να ταυτίσει τα γραπτά του με το άτομό του.

Ένας επιλυτής πρέπει φυσικά να είναι ορθόνομος, δηλαδή να επιδιώκει την βελτίωση και την ακεραιότητά του (ως άτομο και ως μέλος της ομάδας) μέσω της «ατομικής διαφάνειας». Προβάλλει δηλαδή - και ως άτομο και ως μέλος της ομάδας - μεγάλα τμήματα του εαυτού του.

Επικριτής - Μέρος της διαδικασίας είναι και η αξιολόγηση των αναλύσεων, πράγμα που μπορεί να αποκαλύψει σε ορισμένα σημεία την έλλειψη αντικειμενικότητας, η οποία πηγάζει από μη επιλυμένα εσωτερικά ζητήματα. Χρειάζεται "ατομική διαφάνεια" σε αρκετά μεγάλο βαθμό.

Γνώστες - Η γνώστες δεν πρέπει να ανοίγονται, εφόσον συμβάλλουν στοιχεία και όχι αναλύσεις, κρίσεις κλπ.

Η ορθονομία αποτελεί εξουσία - έστω από κάποιο σημείο διάδοσης και μετά. Ο ριζικός κανόνας του «Οι εκτελεστές εξουσίας θα πρέπει να δρουν με διαφάνεια» αγγίζει οπότε σύντομα και αυτούς που εφαρμόζουν την ορθονομία στην πράξη - έστω όσους το κάνουν με μεγάλη αφοσίωση.

Όσο πιο πολύ κατανοεί και συμφωνεί ένα άτομο με την έννοια της "ορθονομίας" και την όλη

ουσία της, τόσο περισσότερο υποχρεώνεται αυτό άτομο (εκ λογικής συνέπειας) να δρα ορθόνομα. Διαφορετικά θα έχανε την αξιοπιστία του, προσπαθώντας να περάσει την ορθονομία σε άλλα άτομα και συστήματα δίχως να κάνει το ίδιο με τον εαυτό του.

Η ηθελημένη "ατομική διαφάνεια" γίνεται το βασικό κριτήριο με το οποίο αξιολογείται το άτομο για μία θέση στην κεντρική ομάδα.

Επιλυτής Πρακτικού Επιπέδου

- Επιλυτής = άτομο που από την φύση του έχει μεγάλη ικανότητα και τάση για την επίλυση ζητημάτων και για την παραγωγή ορθότητας (ανόρθωση, επανόρθωση, διόρθωση) -

Το βασικό χαρακτηριστικό ενός επιλυτή είναι η βιολογικά δοσμένη εσωτερική ορθονομία. Έχει μεγάλη ικανότητα αλλά και τάση για απλοποίηση, γενίκευση. Η σκέψη του είναι σχεδόν ουδέτερη και έχει έναν μεγάλο έλεγχο των συναισθημάτων και ενστίκτων του, όσο αφορά την επιρροή στην λογική σκέψη του.

Η μεγάλη και βιολογικά δοσμένη τάση του για 'ορθονομία' κάνει ένα τέτοιο άτομο να επιβιώνει δύσκολα στην κοινωνία, η οποία είναι γεμάτη ανορθονομίες. Ανακαλύπτει την έλλειψη ακεραιότητας σε οποιοδήποτε σύστημα, πράγμα που τον κάνει 'εχθρό' σε σχεδόν κάθε περιβάλλον.

Για παράδειγμα, το άτομο απορρίπτεται συχνά από τους συνανθρώπους του, λόγω του ότι αποσπά τους θεωρητικούς "νόμους" (πιστεύω, ηθικοί κανόνες, ...) μέσω παρακολούθησης των λεγόμενων και πράξεων τους. Στην συνέχεια βρίσκει αντιθέσεις στα λεγόμενα και στις πράξεις που ακολουθούν, πράγμα που εκνευρίζει συνήθως τον συνομιλητή, εφόσον δεν έχει τον χρόνο να 'χωνέψει' τις 'αποκαλύψεις' αυτές που έρχονται η μία μετά την άλλη. Οι συνομιλητές απαντούν με σιωπή, οργή ή και φυγή.

Ρόλοι εντός Έργου

Ο Επιλυτής κατέχει πολλαπλούς ρόλους. Εκτελεί δηλαδή ανάλυση, απλοποίηση, γενίκευση και επίκριση. Συμβάλλει και στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της τεχνοκρατικής υποδομής. Ο **Αρχικός Επιλυτής** αναλαμβάνει και την διοίκηση του όλου έργου (μέχρι να σταθεροποιηθεί το σύστημα νόμων).

Επιλυτής Μαθηματικού Επιπέδου

Όμοιος του Επιλυτή Πρακτικού Επίπεδου, αλλά σε μαθηματικό επίπεδο. Όταν ένας πρακτικός λέει «όλα αυτά μοιάζουν με μπάλες» ο μαθηματικός λέει «όλα αυτά μοιάζουν με <μαθηματική εξίσωση που απεικονίζει την μπάλα>».

Ο Επιλυτής μαθηματικού επιπέδου είναι σημαντικός για την υψηλού επιπέδου γενίκευση

αλγόριθμων, οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν στα λογισμικά του προχωρημένου βαθμού. Ο πρακτικός διακρίνει της ανάγκες, ορίζει αφηρημένα και γενικά τις προδιαγραφές. Λαμβάνει τα αποτελέσματα (τα οποία δεν κατανοεί καν σε λεπτομέρεια) από τον επιλυτή μαθηματικού επιπέδου.

Ανακαλύπτει και εφαρμόζει γενικεύσεις σε μαθηματικό επίπεδο, κωδικοποιώντας τις λύσεις και μεταφέροντας τις σε απλό επίπεδο ως λογισμικό, ώστε να μπορεί να τις συλλάβει και να τις εμπεδώσει στο σύνολο ο πρακτικός.

Επιλυτής Αόριστου Επιπέδου

Το άτομο αυτό δεν χρειάζεται για την εφαρμογή της ορθονομίας, ούτε για την υλοποίηση του λογισμικών υψηλής και υψίστης τεχνολογίας. Η νέα υψηλή τεχνολογία υλοποιείται από τον πρακτικό, η νέα υψίστη τεχνολογία υλοποιείται από τον πρακτικό σε συνδυασμό με τον μαθηματικό (αλληλεξάρτηση).

Υπόθεση: δεν είναι σίγουρο ποια μορφή έχει αυτός ο ορθοποιός, απλά υπάρχει η βεβαιότητα πως πέρα από τον πρακτικό και τον μαθηματικό, θα υπάρχει και αυτός ο τρίτος, ο (ακόμα) αόριστος.

Περιγραφή

Ο αόριστος έχει εξαιρετική νοημοσύνη, και υπάρχει ίσως μία φορά σε κάθε γενιά. Αναλαμβάνει το έργο σε κάποια φάση, βελτιώνοντας τα ορθόνομα λογισμικά και την ορθόνομη γλώσσα με τρόπο που δεν μπορεί να συλληφθεί πλέον από πρακτικό ή και μαθηματικό επιλυτή.

«Συγχωνεύει» τέσσερις διάνοιες μέσα σε ένα μυαλό, την καλλιτεχνική, πρακτική, αριθμητική και την συναισθηματική / κοινωνική. Οι τομείς του μυαλού του επικοινωνούν με έξοχη αποτελεσματικότητα, κάνοντας την παρακολούθησή του εαυτού του σαν παιχνίδι.

Βλέπει τον κόσμο με καλλιτεχνικό, πρακτικό ή μαθηματικό τρόπο και κατορθώνει να μεταφράζει από τον ένα στον άλλο τρόπο δίχως ενοχλήσεις. Κατορθώνει επίσης να επικοινωνήσει τα όσα αντιλαμβάνεται με διαφορετικούς τρόπους, αναλόγως σε τι άτομα απευθύνεται.

Η **ανίχνευση** πιθανός να είναι εύκολη, όταν έχει διαδοθεί η «Νομιογραφία» αρκετά, διότι το άτομο θα αναγνωρίσει από μόνο του το έργο. Ο ίδιος πιθανός να μην είναι ανιχνεύσιμος, γιατί θα έχει μάθει να κρύβεται. Υπάρχει και η πιθανότητα να μην ξέρει για τις ικανότητές του.

Ο Ρόλος του Αναλυτή

Οι γενικοί αναλυτές πρέπει να κρατάνε μεγάλη άγνοια για τα ζητήματα που αναλύουν. Έτσι βρίσκουν εμπόδια και αντιθέσεις που οι γνώστες πλέον δεν βλέπουν (διότι τα έχουν δεχτεί ως δεδομένα και έτσι δεν τα αναθεωρούν).

Οι αναλυτές εξαρτώνται εδώ σε μεγάλο βαθμό από τους γνώστες, οι οποίοι τους δίνουν - από το πλήρες φάσμα γνώσεων που κατέχουν στον τομέα - το κομμάτι γνώσεως που αναζητούν.

Έτσι δεν πρέπει να κάνουν οι ίδιοι την αναζήτηση, πράγμα που θα τους έμπλεκε με πρόσθετα στοιχεία, προκαλώντας πρόσθετους συνειρμούς οι οποίοι (σε κάποιο σημείο) θα παρέλυαν την ανάλυση.

Ο Ρόλος του Γνώστη

Οι γενικοί αναλυτές πρέπει να κρατάνε μεγάλη άγνοια για το αντικείμενο που αναλύουν. Εξαρτώνται από τους γνώστες, οι οποίοι τους δίνουν την γνώση που αναζητούν. Οι κυριότεροι γνωστικοί τομείς είναι:

Πληροφορική, Ηλεκτρονική, Νομική, Ιατρική, Βιολογία, Χημεία, Φυσική, Φιλολογία, Γλωσσολογία, Αρχαία Ελληνική Γλώσσα, Φιλοσοφία και Κοινωνία.

Κριτήρια

Για να είναι πιθανή η συνεργασία, θα πρέπει να έχουν την πειθαρχία στο να δίνουν ως απάντηση ένα δεδομένο (και όχι ανάλυση). Αυτό απαιτεί συχνά το να ελέγχουν τον εγωισμό τους.

Ο γνώστης δεν χρειάζεται αναγκαστικά να έχει πτυχίο, αρκεί οι γνώσεις να είναι στοιχειώδεις και τεκμηριωμένες. Σε ελάχιστες περιπτώσεις, κυρίως σε ιατρικά και νομικά ζητήματα, χρειάζεται να υπάρχει πτυχίο.

Ο Ρόλος του Επικριτή

Ο κύριος σκοπός του επικριτή είναι να συμβάλει στην αύξηση της σαφήνειας των αναλύσεων ή κειμένων. Εάν ο επικριτής δεν καταλαβαίνει κάποιο κείμενο, ευθύνεται συνήθως ο συγγραφέας, λόγω του ότι δεν εκφράστηκε σωστά ή δεν έδωσε τα στοιχεία στην σωστή σειρά.

Προδιαγραφές

Ο επικριτής πρέπει να έχει την πειθαρχία να τηρεί της οδηγίες, οι οποίες περιορίζουν τον στόχο και το εύρος της επίκρισης, όπως δηλαδή η σαφήνεια, η επικοινωνιακή ποιότητα, η ουσία και τέλος η ορθή γραφή των κειμένων. Όταν κρίνει την σαφήνεια των κειμένων, δεν εναντιώνεται στην ουσία τους.

Ο επικριτής θα πρέπει οπότε να έχει την ικανότητα να επικεντρώνεται στο αν είναι κατανοητό το κείμενο, ασχέτως αν συμφωνεί ή όχι. Θα πρέπει να θέτει ερωτήσεις περί της υπάρχουσας ουσίας, δίχως να την αμφισβητεί.

Παράδειγμα

Όταν υπάρχει μία φράση «εάν σας επιτεθεί λεκτικά κάποιος, μην αντιδράτε» ο επικριτής μπορεί να ρωτήσει «τι είναι η λεκτική επίθεση», έτσι ώστε να κατανοήσει την φράση ολικά. Δεν επιτρέπεται να σχολιάσει «γιατί να μην αντιδράσει, θα έπρεπε».

Τεχνοδομή

Η Ορθόνομη Τεχνοδομή της Νομογραφίας

-

Οι μάχες του μέλλοντος θα δοθούν στα πεδία των δικτυωμένων μηχανών. Να είσαι έτοιμος. Δάμασε την τεχνολογία. Κάνε την φίλο και σύμμαχό σου.

Εισαγωγή

Οι εξουσίες των σημερινών κοινωνικών συστημάτων χρησιμοποιούν εκτενώς την τεχνολογία. Η ήπια εναντίωση σε αυτά τα τεχνοκρατικά συστήματα, αλλά και τις εξουσίες που τα ορίζουν, περνάει μέσα από την τεχνοκρατία.

Το παρόν τμήμα περιγράφει την «Ορθόνομη Τεχνοκρατία». Τεχνολογία χωρίς μεγάλα δεσμά προς τρίτους, ειδικά πολυεθνικές εταιρίες. Τεχνολογία που εξυπηρετεί τον πληθυσμό, που παραμένει ιδιοκτησία του πληθυσμού, κοινό αγαθό.

Η τεχνοκρατική υποδομή αποτελείται από δύο βασικά σκέλη, τα Λογισμικά και τα Ηλεκτρονικά, με τα οποία υλοποιούνται αυτόνομα συστήματα συγγραφής και δικτύωσης.

Ορθόνομα Λογισμικά

Τα λογισμικά (προγράμματα που εκτελούνται σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές) που χρειάζονται είναι τα εξής:

Εργοβάση - λογισμικό που στηρίζει την ορθόνομη ανάπτυξη λογισμικών

Νόμιο - λογισμικό νομογραφίας

Διανόμιο - λογισμικό συλλογικής νομογραφίας

Λεξιγένιου - λογισμικό για την δημιουργία της ορθόνομης γλώσσας

Έλνομ - Γλώσσα προγραμματισμού, βασιζόμενη στην ορθόνομη γλώσσα

Τεχνονόηση - λογισμικά τεχνητής επίλυσης

Προδιαγραφές Λογισμικών

Κύρια προδιαγραφή για τα τεχνολογικά συστήματα είναι η υψηλή εξελιξημότητα και η μεγάλη ανεξαρτησία. Το κάθε λογισμικό πρέπει να είναι:

Λιτό και μειωμένο στο απολύτως αναγκαίο, ώστε να μειωθεί η εξάρτηση από το ίδιο το λογισμικό.

Ελεύθερο προς χρήση, ώστε να μην δημιουργείται εξάρτηση, για παράδειγμα από τις μεγάλες πολυεθνικές.

Εξελίξιμο με μεγάλη ταχύτητα, χωρίς εμπόδια όπως οι εγωισμοί προγραμματιστών.

Εκτελέσιμο σε απλούς υπολογιστές χαμηλών προδιαγραφών, ώστε να μειωθεί η εξάρτηση από την υψηλή τεχνολογία.

Εξέλιξη

Ένα από τα πιο κρίσιμα σημεία της τεχνοδομής είναι η εξέλιξή της. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα λογισμικά.

Η εξέλιξη του λογισμικού «Διανόμιο» καταλήγει στην ανάγκη δημιουργίας μίας «ορθής γλώσσας επικοινωνίας» και μίας «ορθής γλώσσας προγραμματισμού κανόνων».

Αναπτύσσονται αυτοματισμοί για την ακέραιη περιγραφή και εποπτεία συστημάτων. Η παραπέρα εξέλιξη του εργαλείου καταλήγει τελικά στην ανάγκη (και **ίσως** στην υλοποίηση) του απόλυτου στόχου της πληροφορικής - την τεχνητή νοημοσύνη.

Εργοβίαση

- Σύστημα συλλογικής ανάπτυξης λογισμικών -

Λογισμικό το οποίο αποτελεί την βάση για την οργάνωση και λειτουργία ορθόνομων έργων ανάπτυξης λογισμικών. Επιτρέπει την συλλογική δημιουργία (ανάπτυξη) λογισμικών.

Ορθόνομα Έργα Ανάπτυξης Λογισμικού

Η ανάπτυξη νέας τεχνολογίας στον κλάδο της πληροφορικής μπορεί να επιτευχθεί πολύ πιο σύντομα μέσα από ένα «**ολικά ορθόνομο σύστημα ανάπτυξης λογισμικού**».

Όμως, το να γραφθεί ένα λογισμικό εξ αρχής και εξ ολοκλήρου χωρίς να χρησιμοποιηθεί κανένα υπάρχον λογισμικό είναι σχεδόν αδύνατο. Αναγκαστικά πρέπει να χρησιμοποιηθούν και έτοιμα λογισμικά, τα οποία θα προσαρμοστούν ανάλογα και θα επεκταθούν εν μέρη.

Τέτοια λογισμικά υπάρχουν αμέτρητα. Για την επιλογή τους δεν παίζει τόσο μεγάλο ρόλο το πόσο εξελιγμένα είναι αυτά τα λογισμικά, αλλά το πόσο σύντομα εξελίσσονται. Κύριος παράγοντας για την ταχύτητα εξέλιξης είναι η οργάνωση και μεθοδολογία των «Έργων Ανάπτυξης» αυτών των λογισμικών.

Η απαραίτητη μεγάλη ταχύτητα εξέλιξης των λογισμικών μπορεί να επιτευχθεί εάν μετατραπούν τα έργα ανάπτυξης λογισμικών σε "ορθόνομα" έργα. Οι **ακέραιοι κανόνες** που εκφράζονται ως κατανοητοί νόμοι **εφαρμόζονται αμερόληπτα**, ακυρώνοντας

έτσι την αρνητική επιρροή που έχει ο ανθρώπινος παράγοντας στην εξέλιξη του λογισμικού (όπως απόρριψη βελτιώσεων για προσωπικούς λόγους, π.χ. εγωισμός). Στην πράξη αυτό είναι πολύ δύσκολο, λόγω των αντιστάσεων των υπεύθυνων, οι οποίοι συνήθως δεν επιθυμούν να αφήσουν τον έλεγχο.

Μία πιθανή επίλυση είναι να χρησιμοποιούνται τα υπάρχοντα λογισμικά όσο λιγότερο γίνεται και να αντικατασταθούν με τον καιρό από ορθόνομα λογισμικά, τα οποία υλοποιούνται εξ αρχής σε ορθόνομα έργα ανάπτυξης λογισμικού.

Η ταχύτητα εξέλιξης των λογισμικών αυτών θα ξεπερνά αυτήν των σημερινών συστημάτων ανάπτυξης σε σημαντικό βαθμό. Τα αποτελέσματα της σημερινής πληροφορικής θα ξεπεραστούν σε ελάχιστα χρόνια, ακόμα και εάν χρειασθούν 10 χρόνια για τεθεί σε λειτουργία το «ορθόνομο σύστημα ανάπτυξης λογισμικού». Αυτό ισχύει παρά το γεγονός ότι η πληροφορική έχει ήδη αρκετές δεκαετίες προβάδισμα.

Διαφάνεια

- Αυτόνομο Αποκεντρωμένο Σύστημα Συλλογικής Νομιογραφίας -

Η εφαρμογή επιτρέπει σε άτομα και ομάδες να επικεντρωθούν στην ανάλυση και επίλυση ζητημάτων (καταστάσεις, γεγονότα, ερωτήσεις κλπ.). Η δικτύωση γίνεται με βάση το διαδίκτυο,

αλλά και άλλων εναλλακτικών μέσων.

Οι κύριες προδιαγραφές της εφαρμογής είναι αντιφατικές, διότι πρέπει να υποστηρίξει τον απόλυτα ελεύθερο σχολιασμό, αλλά ταυτόχρονα να προστατεύει την ιδιαιτερότητα και την επικέντρωση του ατόμου που γράφει. Για παράδειγμα, κάποιος άτομο μπορεί να επιθυμεί να γράψει αντίλογο, μα ο αρχικός συγγραφέας δεν είναι έτοιμος να τον δεχθεί.

Τα γραπτά - και τα δεδομένα γενικά - πρέπει να είναι διαθέσιμα παντού, μα πρέπει να αποθηκεύονται αποκεντρωμένα, δηλαδή σε πολλαπλά ανεξάρτητα σημεία και όχι σε έναν κεντρικό υπολογιστή. Η αποκέντρωση αυτή συμβάλλει στο να συνεχίζει να λειτουργεί το σύστημα, ακόμα και όταν σταματούν να λειτουργούν κάποιοι κεντρικοί υπολογιστές.

Η αυθεντικότητα των γραπτών πρέπει να εξασφαλιστεί, είτε πρόκειται για ανώνυμο, ψευδώνυμο η επώνυμο χρήστη. Παράλληλα όμως πρέπει να εγγυάται η ανωνυμία - κυρίως για ανήλικους συμμετέχοντες.

Λεξιγένιου

Η ριζική ανάλυση και επίλυση ζητημάτων απαιτεί την χρήση μίας γλώσσας υψηλής ακρίβειας. Το ίδιο ισχύει για την περιγραφή συστημάτων. Η υπάρχουσα ορολογία πρέπει να επιβεβαιωθεί, νέα ορολογία πρέπει να

δημιουργηθεί. Παράλληλα δημιουργείται ένα ακέραιο πλέγμα κανόνων.

Η εφαρμογή «Λεξιγένιο» υποστηρίζει το κάθε άτομο που επιθυμεί να δημιουργήσει τα «Ορθόνομα Ελληνικά». Η Μετατροπή (Ορθοποίηση) της Νέας Ελληνικής γλώσσας ξεκινά με την αντικατάσταση των μη ελληνικών λέξεων.

Δημιουργούνται (γεννιούνται) νέες λέξεις για αυτές που καταργούνται, αλλά και νέες λέξεις για έννοιες όπως αυτές των νέων τεχνολογιών. Γίνεται χρήση της ελληνικής γραμματοσειράς και χρήση πολυτονικού εφόσον κριθεί απαραίτητο.

Το «Λεξιγένιο» δίνει την βάση και την **πιθανότητα** για την μερική προσέγγιση του στόχου «Απόλυτα Ορθή Γλώσσα» και επίσης για την αναμφισβήτητη πρακτική απόδειξη περί της ισχύς της Ελληνικής Γλώσσας.

Έλνομ - Γλώσσα Προγραμματισμού

Για την υλοποίηση των διάφορων λογισμικών χρησιμοποιούνται διάφορες γλώσσες προγραμματισμού. Οι πρακτικές ανάγκες των λογισμικών θα φέρουν αυτές της γλώσσες αργά ή σύντομα στα όριά τους.

Η «Έλνομ» είναι μια γλώσσα προγραμματισμού, η οποία είναι εξ αρχής σχεδιασμένη για την

υλοποίηση των διάφορων ορθόνομων συστημάτων.

Η γλώσσα βασίζεται στην «Ορθόνομη Γλώσσα Επικοινωνίας» που δημιουργήθηκε με το «Λεξιγένιο».

Τεχνολυτές

Κάθε γνωστικό σύστημα (έτσι και το «Λεξιγένιο» και το «Διαφάνεια») χρειάζεται από κάποιο στάδιο και μετά μία μορφή **τεχνητής νοημοσύνης** για να λειτουργεί αποτελεσματικά.

Η «Νομιογραφία» προσεγγίζει την ανάπτυξη τεχνητής νοημοσύνης εκ της πράξεως. Τα πρακτικά προβλήματα που προκύπτουν από τα λογισμικά, αλλά και από την ίδια την επίλυση ζητημάτων, καταλήγουν - μετά την απλοποίηση και γενίκευση τους - στην τεχνητή νοημοσύνη.

Μακροχρόνιος στόχος είναι η υλοποίηση «Τεχνολυτών» (Τεχνητών Επιλυτών) που αποτελούν στην ουσία ένα είδος Τεχνητής Νοημοσύνης. Με «μακροχρόνιος» εννοείται δύο με πέντε δεκαετίες - ίσως και παραπάνω.

Νόηκου - Γλώσσα Καταγραφής Κανόνων

Τα ορθόνομα συστήματα απαιτούν την σαφή καταγραφή κανόνων και νόμων.

Η γλώσσα «Νόηκον» είναι ταυτόχρονα γλώσσα επικοινωνίας και προγραμματισμού. Επιτρέπει την σαφή καταγραφή κανόνων αλλά και την εποπτεία αυτών των κανόνων βάση λογισμικών.

Η γλώσσα βασίζεται στην «Ορθόνομη Γλώσσα Επικοινωνίας» που δημιουργήθηκε με το «Λεξιγένιο». Προσαρμόζεται ώστε να είναι αναγνωρίσιμη από τεχνητά συστήματα, δηλαδή λογισμικά και υπολογιστές.

Γλώσσα και Πληροφορική

Η πληροφορία θα κυριαρχήσει όλο και περισσότερο την καθημερινή ζωή μας. Η αποτελεσματική αυτόματη ανάλυση γραπτού λόγου είναι μία πολύ σημαντική λειτουργικότητα. Εάν μία γλώσσα προσφέρει αυτήν την λειτουργικότητα, το οικονομικό συμφέρον είναι μεγάλο. Μειώνονται τα έξοδα για την ανάπτυξη λογισμικού, επειδή απλά η γλώσσα διαχειρίζεται πολύ πιο εύκολα. Μειώνονται τα έξοδα για την διαχείριση πληροφοριών, λόγω αυτοματοποίησης της ανάλυσης.

Ομιλούμενη Γλώσσα

Η ομιλούμενη γλώσσα, εάν την δούμε απλοποιημένα, είναι ένας απλός παράγοντας στην πληροφορική.

Η άνθρωποι μπορούν να δημιουργούν λογικές σκέψεις (νοητική), τις οποίες μπορούν να εκφράσουν με λόγια (λεκτική) ή με κώδικα μηχανής, που κατανοεί ο Η/Υ (τεχνητή).

Εάν μπορέσει η «λεκτική» να είναι όμοια με την «τεχνητή», θα μπορεί ένας απλός άνθρωπος να δίνει εντολές σε μηχάνημα (Η/Υ) χωρίς καμία ειδική εκπαίδευση (εφόσον χειρίζεται απλά την «λεκτική», δηλαδή την «ομιλούμενη γλώσσα»).

Επίσης: εάν η «τεχνητή» είναι όμοια με την «λεκτική», θα μπορεί το μηχάνημα να αναλύει πιο εύκολα την ομιλούμενη γλώσσα.

Λεκτική

Όσο πιο κοντά είναι μία «λεκτική» στην «νοητική» του ανθρώπου, τόσο πιο μικρά είναι τα εμπόδια για να μετατρέψει τις σκέψεις του σε φράσεις, να εκφράσει τις σκέψεις του.

Όσο πιο κοντά είναι μία «τεχνητή» στην «λεκτική» τόσο πιο μικρά είναι τα εμπόδια να μεταφέρει τις σκέψεις του σε «κώδικα μηχανής».

Συμπεράσματα

Νοητική <-> Λεκτική <-> Τεχνητή

Κατά συνέπεια, η «λεκτική» (= ομιλούμενη γλώσσα) αποτελεί την γέφυρα ανάμεσα σε

"νοητική" (= σκέψη, λογική, νόηση) και "τεχνητή" (= πληροφορική, μηχανή).

Εάν μία γλώσσα (λεκτική) είναι από την φύση της, από την δομή της, πιο κοντά στην νόηση του ανθρώπου (νοητική), έχει ήδη ένα μεγάλο πλεονέκτημα.

Αυτό που μένει είναι, να δημιουργηθεί η γέφυρα ανάμεσα σε «λεκτική» και «τεχνητή». Η Ορθονομία δίνει την βάση για αυτό, δημιουργώντας αρχικά την ορθόνομη έκδοση της γλώσσας, δηλαδή την «Ορθόνομη Λεκτική».

Μέσα από ένα ορθόνομο έργο ανάπτυξης λογισμικού, συνδέεται αυτή η «Ορθόνομη Λεκτική» με την «Ορθόνομη Πληροφορική», δημιουργώντας έτσι την βάση για την ανάπτυξη συστημάτων υψίστης εξελιξιμότητας.

Ο συνδυασμός αυτός δίδει την πρακτική βάση για την ανάπτυξη τεχνητής νοημοσύνης.

Δικτυακά

Οι υπολογιστές που εκτελούν τα λογισμικά (για παράδειγμα το «Ατόμιο») έχουν μια βασική εξάρτηση, ώστε να γίνει η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών: την ύπαρξη δικτύωσης.

Η εξάρτηση αυτή κάνει τα συστήματα συνεργασίας ευάλωτα. Η δικτύωση πρέπει να υπάρχει, ανεξαρτήτως από το εάν τα υπάρχοντα δημόσια δίκτυα σταματήσουν να λειτουργούν, ή εάν διακοπεί η πρόσβαση στα δημόσια δίκτυα για ένα άτομο ή για μια ομάδα ατόμων που συνεργάζεται.

Η «αύξηση διαθεσιμότητας δικτύωσης» είναι οπότε σημαντική, και υλοποιείτε ξεκινώντας με την απλοποίηση και διάδοση τεχνογνωσίας δικτύων, συνεχίζοντας με την επίτευξη κοινής ιδιοκτησίας δικτύων και τέλος με την δημιουργία εναλλακτικών μεθόδων δικτύωσης.

Δικαίωμα Τοπικής Δικτύωσης

Διάφοροι πολίτες σε ένα χωριό δημιουργούν ένα τοπικό δίκτυο με βάση καλωδίου οπτικής ίνας. Το ίδιο κάνουν κάποια άλλα άτομα σε ένα γειτονικό χωριό. Στη συνέχεια, τα δύο χωριά διασυνδέουν τα δύο δίκτυα τους, χρησιμοποιώντας και πάλι οπτική ίνα.

Οι πολίτες επιδιώκουν να υπάρχει το νομικό πλαίσιο και δικαίωμα για την αυτόνομη

δημιουργία τοπικών δικτύων και την διασύνδεση αυτών.

Δημόσια Δίκτυα

Οι τεχνολογίες δικτύωσης και τα ίδια τα δίκτυα χρειάζεται να γίνουν ιδιοκτησία των δημοτών, των πολιτών. Η εταιρίες αποκτούν άδεια διαχείρισης από τους πολίτες ενός κράτους. Δεν έχουν την ιδιοκτησία των δικτύων.

Εναλλακτικοί Τρόποι Δικτύωσης

Η μεταφορά δεδομένων από έναν υπολογιστή προς έναν άλλο μπορεί να γίνει και «εξ εμβέλειας». Τα δεδομένα ανταλλάσσονται όταν ένας υπολογιστής εισέρχεται στην εμβέλεια ενός δεύτερου.

Η δικτύωση για την ανταλλαγή δεδομένων μπορεί να γίνει επίσης με βάση πολύ απλών τεχνολογιών, για παράδειγμα την «ενσύρματη μεταφορά σε απλό καλώδιο» ή την «ασύρματη μεταφορά σε φάσμα ερασιτεχνικού ραδίου».

Τέτοιες λύσεις μπορούν να συναρμολογηθούν από υπάρχουσες λύσεις, ή μπορούν να αναπτυχθούν εκ αρχής

Ηλεκτρονικά

Υπάρχουσα Τεχνολογία

Υπολογιστές, κινητά, κάμερες, φωτογραφικές μηχανές αξιολογούνται και επιλέγονται, ώστε να υπάρχει μια κοινή βασική υποδομή, η οποία υπάρχει διαθέσιμη στην ελεύθερη αγορά.

Νέα Τεχνολογία

Το «Ατόμιο» είναι ένας εξειδικευμένος ηλεκτρονικός υπολογιστής. Συνδέεται με άλλα «Ατόμια» με βάση διαφορετικών μέσων και πρωτοκόλλων, όπως ενσύρματα και ασύρματα. Ο σκοπός του είναι να εκτελεί το λογισμικό "Νόμιο" ενός ατόμου, εξασφαλίζοντας την λειτουργία ακόμα και υπό εξαιρετικές συνθήκες.

Κύρια προδιαγραφή στην σχεδίαση και υλοποίηση είναι η υψηλή ανεξαρτησία από πολυεθνικές εταιρίες ηλεκτρονικών κυκλωμάτων, λογισμικών και δικτύων επικοινωνίας. Το «Ατόμιο» λειτουργεί αυτόνομα, χωρίς εξάρτηση από άλλους υπολογιστές. Κατέχει επίσης αυτόνομη τροφοδοσία ώστε να μην εξαρτάται από τα δίκτυα ενέργειας.

Ίδρυμα

Για να μπορούν οι επιλυτές να επικεντρώνονται στην επίλυση ζητημάτων, πρέπει να υπάρχει μία διαχείριση των λογιστικών, νομικών και άλλων προσωπικών υποχρεώσεων τους.

Για παράδειγμα, ένα μη κερδοσκοπικό ίδρυμα, το οποίο αναλαμβάνει την συλλογή και διαχείριση των οικονομικών πόρων, όπως δηλώσεις σε εφορία και σε άλλες κρατικές υπηρεσίες. Απελευθερώνει έτσι τους επιλυτές από τις αναγκαίες εργασίες, επιτρέποντάς τους να επικεντρωθούν στο έργο τους.

Νομοκρατία

Η Νομογραφία ως βάση για την Διακυβέρνηση

-

- Νομοκρατία - Μορφή Ορθοκρατίας, όπου η διακυβέρνηση γίνεται με βάση το «Διανόμιο», στο οποίο μπορεί να συμβάλει ο κάθε πολίτης, άνευ απολύτως καμίας εξαίρεσης -

Επίλογος

Η Νομιογραφία δεν είναι κάτι το στείορο, μηχανικό. Αποτελεί μορφή τέχνης, η οποία συνδιάζει την ομορφιά των μαθηματικών με αυτήν της συγγραφής, έχοντας τον στόχο να επιφέρει την επίλυση και την ακεραιότητα.

Θα έρθει η μέρα, όπου αυτή η «Βασίλισσα των Συγγραφών» θα είναι το αυτονόητο μέσο για την διαχείριση των κοινωνικών συστημάτων, μειώνοντας έτσι την δυνατότητα μεροληψίας προς το μηδέν.

Αυτό θα το επιφέρει η μόνη εξουσία που κατέχει το ηθικό και λογικό δικαίωμα να επιβάλλει μια αλλαγή τέτοιου μεγέθους.

Η εξουσία του κάθε ατόμου.

Η εξουσία των λαών.

Υπάρχει μία νέα πρόταση για την «Μετατροπή και Διακυβέρνηση των Κοινωνικών Συστημάτων». Απευθύνεται κυρίως στα άτομα που είναι απογοητευμένα από τις διάφορες ιδεολογίες και τις υπάρχουσες δράσεις. Άτομα που αναζητούν νέους τρόπους για την αντιμετώπιση της κατάστασης και της τροπής της κοινωνίας.

Πρόκειται για μία πρωτότυπη βιοματική δημιουργία, η οποία χρειάζεται ακόμα χρόνια για να εξελιχθεί, ώστε να αποκτήσει την ισχύ για την διακυβέρνηση των αυριανών κοινωνικών συστημάτων. Όμως είναι σημαντικό, ότι ήδη σήμερα, αυτήν την στιγμή, μπορεί να έχει σημαντική και διαρκή επίδραση στα κοινωνικά συστήματα.

Το πώς γίνεται αυτό, περιγράφεται με απλά λόγια μέσα σε λίγες σελίδες, οι οποίες δίνουν μια περιληπτική εικόνα για τις αναγκαίες πράξεις και κινήσεις, τις τεχνοκρατικές υποδομές, αλλά και τις διάφορες νέες έννοιες όπως «Ορθοκρατία», «Ορθονομία», «Νόμιο», «Νομιοκρατία» και «Νομιογραφία».

ISBN: 978-960-93-6315-0

Τιμή: 0,- / (ηλεκτρονική έκδοση, pdf)